

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB140005
NAZWA OBSZARU Doliny Omulwi i Płodownicy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB140005	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Doliny Omulwi i Płodownicy

1.4. Data opracowania 2002-06	1.5. Data aktualizacji 2019-11
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2004-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	Rozp. Ministra Środowiska z dnia 21.07.2004 r. w sprawie OSO Natura 2000

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna

21.2149

Szerokość geograficzna

53.2365

2.2. Powierzchnia [ha]:

34386.66

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL62	Warmińsko-Mazurskie
PL12	Mazowieckie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

[Powrót](#)

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			
						Min	Maks				C R V P	Populacja	Stan zachowania	Izolacja
B	A294	Acrocephalus paludicola			r				V	P	C	C	B	C
B	A229	Alcedo atthis			r	1	1	p		G	D			
B	A255	Anthus campestris			r	120	120	p		M	C	C	C	C
B	A089	Aquila pomarina			r	4	4	p		G	D			
B	A060	Aythya nyroca			c		1	i		M	D			
B	A021	Botaurus stellaris			r	5	6	cmales		G	D			
B	A045	Branta leucopsis			c		6	i		M	D			
B	A396	Branta ruficollis			c		1	i		M	D			
B	A224	Caprimulgus europaeus			r	100	100	p		M	C	C	C	C

B	A119	porzana		r	17	17	cmales		G	C	C	C	C
B	A193	Sterna hirundo		r		1	p		G	D			
B	A307	Sylvia nisoria		r	31	31	p		M	D			
B	A409	Tetrao tetrix tetrix		p		1	males		G	B	B	A	B
B	A166	Tringa glareola		c	20	50	i		M	D			
B	A162	Tringa totanus		r	5	5	p		G	C	B	C	C
B	A232	Upupa epops		r	100	100	p		G	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.22
N07	0.0
N19	3.39
N16	1.42
N17	20.27
N10	50.46
N06	0.46
N12	23.77
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Położenie obszaru Obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Omulwi i Płodownicy PLB140005 położony jest na terenie dwóch województw, obejmując łącznie 34286,7 ha. W województwie mazowieckim obejmuje teren powiatu ostrołęckiego (gminy: Baranowo, Czarnia, Kadzidło, Lelis, Olszewo-Borki), miasta Ostrołęka oraz powiatu przasnyskiego (gminy: Chorzele i Jednorozec). W województwie warmińsko-mazurskim - gminę

Wielbark w pow. szczycieńskim. Obszar położony jest na terenie dwóch makroregionów fizycznogeograficznych: Nizin Północnomazowieckich oraz Pojezierza Mazurskiego. Większość terenu obszaru Doliny Omulwi i Płodownicy znajduje się w granicach mezoregionu Równina Kurpiowska (część południowa i środkowa). Równina ta zbudowana jest głównie z piasków, które na działach międzydolinnych tworzą wydmy, dochodzące do 20 m wysokości względnej, natomiast wzdłuż biegu obu rzek ciągną się podmokłe terasy zalewowe zajęte przez łąki. Niewielka, północna część obszaru znajduje się w granicach mezoregionu Równina Mazurska, która zbudowana jest z rozległych sandrów nakrywających zasięg fazy leszczyńskiej. Pod względem podziału geobotanicznego omawiany teren znajduje się w granicach okręgu Puszczy Kurpiowskiej. Hydrologia O warunkach hydrologicznych decydują dwie rzeki; Omulew i Płodownica. Omulew jest prawostronnym dopływem III rzędu rzeki Narwi, do której wpada w miejscowości Olszewo-Borki na 147,5 km jej biegu. Ogólna długość rzeki wynosi 113,7 km. źródłowym ciekim rzeki jest Struga Koniuszyn wyływająca ze źródeł powyżej jeziora Koniuszyn. Powierzchnia zlewni Omulwi wynosi 2 053,0 km². Omulew jest jedną z nielicznych w regionie rzek o charakterze naturalnym, dzikim, o dużych walorach krajobrazowych. Pod względem fizyko-chemicznym rzeka odpowiada w górnym odcinku II klasie czystości, natomiast odcinek dolny został zaliczony do klasy III. Płodownica jest głównym dopływem rzeki Omulew, jej długość wynosi 39,6 km. źródła znajdują się w okolicy wsi Zaręby, a ujście w okolicy wsi Wyszel na 15,5 km biegu Omulwi. Koryto Płodownicy jest na całej długości uregulowane. Rzeka przepływa przez rozległe zmeliorowane łąki. Istnieje kilka połączeń rowami melioracyjnymi z sąsiednimi dorzeczami. Klimat Wg podziału Polski na regiony klimatyczne A. Wosia (1995), obszar opracowania znajduje się w Regionie środkowomazurskim (R-XI). Na tle innych regionów omawiany obszar cechuje się mniejszą w roku liczbą dni z pogodą umiarkowanie chłodną; tutaj notuje się najmniejszą w ciągu roku w skali kraju liczbę dni z pogodą umiarkowanie ciepłą i jednocześnie pochmurną bez opadu; mało jest w regionie dni umiarkowanie ciepłych z dużym zachmurzeniem i opadem atmosferycznym. Na podstawie regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego (1948) omawiany obszar wchodzi do Dzielnicy środkowej. średnia temperatura powietrza kształtuje się na poziomie 7,5° C; średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca wynosi 18,4° C, zaś najchłodniejszego, którym jest luty (-3,7° C); liczba dni mroźnych z temperaturą poniżej 0° C w roku wynosi około 42, przypadają one na styczeń i luty; liczba dni gorących (z temperaturą powyżej 25° C) wynosi około 38, najwięcej w czerwcu, lipcu i sierpniu. Okres wegetacji trwa 210 dni, ze średnią dobową temperaturą powietrza wynoszącą 5,0°C. W ciągu roku jest około 128 dni pochmurnych. średnia roczna suma opadów wynosi ok. 550 mm (kraj ok. 600 mm), z najwyższymi opadami w lipcu i sierpniu (po ok. 70 mm) i najniższymi w kwietniu i październiku (po ok. 26 mm). Pokrywa śnieżna zalega ok. 75 dni z największą liczbą dni w miesiącach styczniu i lutym. Opis krajobrazu W omawianym obszarze, w dolinach rzek Omulwi i Płodownicy, teren ma dwa morfotypy rzeźby: płasko-równinny, który obejmuje rozległe doliny biegnące z północnego zachodu na południowy wschód i pagórkowaty w pasach terenu rozdzielających te doliny. Powyższe pasy utworzone są z wydmy o kształtach parabolicznych wałów i pagórków, których wysokości względne dochodzą do 10 m. Obszary o rzeźbie pagórkowatej zajmują przeważnie drzewostany sosnowe, rzadziej ubogie pola i pastwiska. Tereny płasko-równinne to rozległe, częściowo zmeliorowane łąki i pastwiska na podłożu torfowym oraz w mniejszym stopniu drzewostany olszowe i świerkowo-sosnowe. Podłoże geologiczne tworzą w większości piaski wodnolodowcowe i utwory współczesne w postaci torfów, utworów bagiennych, mad oraz piasków rzecznych. Dominującą jednostką geomorfologiczną jest równina sandrowa związana z odpływem wód glacialnych sprzed czoła lodowca w czasie zlodowacenia bałtyckiego oraz środkowopolskiego. Powierzchnia sandru wyniesiona jest około 95-140 m n.p.m., prawie płaska ze średnimi spadkami do 2% i łagodnie nachylona z północnego zachodu na południowy wschód. W powierzchni pola sandrowego lekko wcinają się nieregularne, często podmokłe obniżenia dawnego odpływu wód lodowcowych, stanowiące współczesne dna dolin rzecznych zróżnicowane pod względem szerokości.

4.2. Jakość i znaczenie

W ostoi Doliny Omulwi i Płodownicy stwierdzono 26 lęgowych gatunków ptaków z Zał. I Dyrektywy Ptasiej. Ponadto wykazano występowanie szeregu gatunków Ptaków Migrujących nie wymienionych w Załączniku I. Jako przedmioty ochrony uznanych zostało 19 gatunków. Spośród nich 12 to gatunki z I załącznika DP. Na terenie obszaru występuje kilka gatunków silnie zagrożonych wyginięciem (kraska, wodniczka i cietrzew). Obszar ma kluczowe znaczenie dla ochrony kulika wielkiego, będąc jedną z największych krajowych ostoi gatunku. Przedmiotami ochrony są gatunki zajmujące różnorodne siedliska. Na terenach łąk i turzycowisk są to: kropiatka, kulik wielki, rycyk, krwawodziób, dubelt, kszyk, błotniak łąkowy, wodniczka i cietrzew. W

urozmaiconym krajobrazie kulturowym powszechnie występują: bocian biały, lerka, świergotek polny, dudek oraz giniąca kraska. Z kolei ze stawami rybnymi związane są: wążka i pliszka cytrynowa. Na terenach leśnych (ubogie bory sosnowe na piaszczystych glebach) powszechnie występuje lelek. Bąk - ocena ogólna D, populacja lęgowa (5-6 par) stanowi poniżej 0,5% populacji krajowej (wg. Sikora i in. 2012). Czapla biała - ocena ogólna D, populacja migrująca (27-49 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Bocian czarny (populacja migrująca) - ocena ogólna D, populacja migrująca (2 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Bocian czarny (populacja lęgowa) - ocena ogólna D, populacja lęgowa (kategoria P) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Bocian biały - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 125 par (2008 r.), co stanowi 0,24% populacji krajowej (wg. Sikora i in. 2012). Zagęszczenie ogólne jest ponadprzeciętne (Guziak i Jakubiec 2006), a gniazda gatunku występują praktycznie we wszystkich miejscowościach obszaru. Stan zachowania siedliska - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (III) - ocena C. Na części obszaru (Dolina Omulwi) elementy siedliska zachowane jednak w stopniu dobrym i doskonałym. Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Łabędź krzykliwy - ocena ogólna D, populacja lęgowa (1 para) z uwagi na niewielką liczebność jest nieistotna (Wilk i inni 2010). Bernikla białolica - ocena ogólna D, populacja migrująca (0-6 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Bernikla rdzawoszyja - gatunek zalatujący sporadycznie, ocena ogólna D, populacja migrująca (0-1 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Podgorzałka - ocena ogólna D, populacja migrująca (0-1 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Bielik - ocena ogólna D, populacja lęgowa (1 para) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Błotniak stawowy - ocena ogólna D, populacja lęgowa (14-15 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Błotniak łąkowy - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 8-11 par (2008 r.), co stanowi maks. 0,7% populacji krajowej (Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska dobrze zachowane (II) z uwagi na dość wysoką plastyczność gatunku w odniesieniu do miejsc gniazdowania - ptakom wystarczy do założenia wyższa roślinność zielna, trzcinowisko lub zboże - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Błotniak zbożowy - ocena ogólna D, populacja migrująca (2 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Orił krzykliwy - ocena ogólna D, populacja lęgowa (4 pary) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Rybołów - ocena ogólna D, populacja migrująca (1 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Kobczyk - ocena ogólna D, populacja migrująca (0-1 os.) jest nieistotna. Cietrzew - ocena ogólna B, w tym: Liczebność - 0-1 samiec (2008 r.) - ocena B; w ostatnich latach nastąpił szybki spadek liczebności - jeszcze w końcu lat 90. XX wieku w obszarze stwierdzono występowanie 7 os. (Kasprzykowski i Gołowski 2000); Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim lub częściowo zdegradowane (niewielka powierzchnia wczesnych stadiów sukcesyjnych lasu, intensywna gospodarka łąkarska) - ocena B; Izolacja - biorąc pod uwagę osiadłość gatunku i odległość od sąsiednich ostoi (min. 45 km) populacja jest izolowana (środkowa część obszaru wraz z przylegającymi do niej terenami Nadleśnictwa Kadzidło stanowi ostoję ostatniej w województwie mazowieckim populacji cietrzewia, będąc ważnym elementem zanikającej metapopulacji, o istotnym znaczeniu dla przetrwania gatunku w NE Polsce) - ocena A. Kropiatka - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 17 samców (2008 r.), co stanowi 0,7% populacji krajowej (Sikora i inni 2012) - ocena C. Gatunek występujący regularnie, stwierdzany także w latach 90. (Kasprzykowski i Gołowski 2000) Stan zachowania siedliska - ogólnie elementy średnio zachowane (zmeliorowana dolina Płodownicy, ale dogodne siedliska w dolinie Omulwi) - III - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Zielonka - ocena ogólna D, populacja lęgowa (0-2 samce) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Derkacz - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 195-210 samców (2008 r.), występujących głównie na łąkach w dolinie Omulwi, co stanowi blisko 1% populacji krajowej (Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (III) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Żuraw (populacja niełęgowa) - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 1100 osobników (2008 r.) na noclegowisku na stawach Gutocha, jest to największe noclegowisko na Mazowszu - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie dobrym (zarastające stawy hodowlane) - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Żuraw (populacja lęgowa) - ocena ogólna D, populacja lęgowa (70-87 par) jest nieistotna (poniżej 0,5% populacji krajowej, którą w roku 2010 oszacowano na średnio 18 200 par - wg. Kuczyński i Chylarecki 2012). Siewka złota - ocena ogólna D, populacja migrująca (0-17 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Dubelt - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 1-4 samców (co najmniej 1 samiec w roku 2008 - KRAMEKO 2008, 4 samce w roku 2013 - M. Murawski - dane niepubl.), co stanowi 1,2% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena C. Powtarzające się obserwacje tego skrytego i trudno wykrywalnego gatunku świadczą o regularnym występowaniu w obszarze. Stan zachowania siedliska - ogólnie elementy średnio zachowane (zmeliorowana dolina Płodownicy, ale dogodne siedliska w dolinie Omulwi - podmokłe łąki i turzycowiska) - III - ocena C; Izolacja - obszar leży na skraju występowania zasięgu gatunku - ocena B. Łęczak -

ocena ogólna D, populacja migrująca (20-50 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Batalion - ocena ogólna D, populacja migrująca (1300 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Rybitwa rzeczna - ocena ogólna D, populacja lęgowa (0-1 para) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Rybitwa białowłosa - ocena ogólna D, populacja migrująca (6 os.) jest nieistotna (wg. Wilk i inni 2010). Lelek - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 100 par (2008 r.) występujących w lasach sosnowych, co stanowi ok. 2,5% populacji krajowej (wg. Sikora i in. 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (ubogie bory na wydmach) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Zimorodek - ocena ogólna D, populacja lęgowa (1 para) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Kraska - ocena ogólna B, w tym: Liczebność - 1 para (2012 r.) - ocena C, silny spadek liczebności, jeszcze w roku 2008 w obszarze występowało 5-6 par (KRAMEKO 2008); Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie dobrym (II), występuje wiele dogodnych miejsc do gniazdowania oraz do żerowania (ugory, piaszczyste pola, ubogie pastwiska) - ocena B; Izolacja - populacja na skraju zasięgu gatunku - ocena B. Dzieciot zielonosiwy - ocena ogólna D, populacja lęgowa (0-2 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Dzieciot czarny - ocena ogólna D, populacja lęgowa (18 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Lerka - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - ok. 400 par (2008 r.), co stanowi 0,8% populacji krajowej (wg. Wilk i inni 2010) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (III) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Świergotek polny - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 120 par, co stanowi 0,9% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy średnio zachowane, odtworzenie trudne - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Podróżniczek - ocena ogólna D, populacja lęgowa (0-2 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Wodniczka - gatunek zagrożony w skali globalnej, zgodnie z Krajowym Programem Ochrony Wodniczki *Acrocephalus paludicola* należy dążyć do zachowania wszystkich istniejących stanowisk oraz polepszenia na nich warunków siedliskowych; ocena ogólna C, w tym: Liczebność - nieznana, w latach 2010-2012 przypadkowo notowano kilka pojedynczych samców, ale powtarzające się obserwacje świadczą o regularnym występowaniu - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (odpowiednie turzycowiska występują tylko w dolinie Omulwi) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku - ocena B. Jarzębka - ocena ogólna D, populacja lęgowa (31 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Gąsiorek - ocena ogólna D, populacja lęgowa (161 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Ortolan - ocena ogólna D, populacja lęgowa (21 par) jest nieistotna (wg. Sikora i inni 2012). Pliszka cytrynowa - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - nieznana. Wykryto jedynie 1-2 pary na stawach Gutocha (2008 r.), co stanowi ok. 2% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (III) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana, ale występująca na granicy zasięgu występowania, który powoli rozszerza swój zasięg na zachód - ocena B. Kszyk - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - występuje głównie w dolinie Omulwi, w całym obszarze 67 par (2008 r.), ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane ogólnie w stanie średnim (III), w dolinie Omulwi siedliska są dobrze lub wręcz doskonale zachowane, natomiast głównie w dolinie Płodownicy zwiększa się intensywność gospodarowania na łąkach poprzez prowadzenie intensywnego wypasu krów mlecznych, intensywne wykaszanie oraz wylewanie gnojowicy na łąki - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Rycyk - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 28 par (2008 r.), co stanowi obecnie 1,3% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena C. W ostatnich latach liczebność gatunku gwałtownie spada, na początku XXI w. w obszarze gniazdowało ok. 110 par. Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane ogólnie w stanie dobrym, w dolinie Omulwi siedliska są wręcz doskonale zachowane, natomiast w dolinie Płodownicy zwiększa się intensywność gospodarowania na łąkach poprzez prowadzenie intensywnego wypasu krów mlecznych, intensywne wykaszanie oraz wylewanie gnojowicy na łąki - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Kulik wielki - ocena ogólna B, w tym: Liczebność - 46-56 par (2008 r.), co stanowi 12,4% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena B; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska dość dobrze zachowane (znaczna powierzchnia użytków zielonych, w tym część stosunkowo podmokłych) - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Krwawodziób - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 5 par (2008 r.), co aktualnie stanowi 0,25% populacji krajowej. Jeszcze w początkach XXI w. w obszarze występowało szacunkowo ok. 25 par gatunku - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane ogólnie w stanie dobrym, w dolinie Omulwi siedliska są wręcz doskonale zachowane, natomiast w dolinie Płodownicy zwiększa się intensywność gospodarowania na łąkach poprzez prowadzenie intensywnego wypasu krów mlecznych, intensywne wykaszanie oraz wylewanie gnojowicy na łąki - ocena B; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Dudek - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - na podstawie

szacunku opartego o inwentaryzację w roku 2008 określono na 100 par, co stanowi 0,6% krajowej populacji gatunku (Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedliska - elementy siedliska zachowane w stanie średnim (III), na zmianę stanu zachowania wpływa wycinanie starych drzew oraz zmiana sposobu gospodarowania - przekształcanie nieużytków na grunty orne oraz wprowadzanie upraw kukurydzy - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Wąsatka - ocena ogólna C, w tym: Liczebność - 15 par, co stanowi 0,8% populacji krajowej (wg. Sikora i inni 2012) - ocena C; Stan zachowania siedlisk - występuje tylko na stawach Gutocha, w rozległych trzcinowiskach, elementy średnio zachowane (zależne od gospodarki rybackiej) - ocena C; Izolacja - populacja nieizolowana - ocena C. Bóbr - gatunek rozmieszczony wzdłuż całej Omulwi i Płodownicy oraz na rowach melioracyjnych (KRAMEKO 2008). Wydra - obserwowana na stawach Gutocha, ślady stwierdzono też nad Omulwią (KRAMEKO 2008). Czerwończyk nieparek - kilka osobników obserwowano koło wsi Mącice (KRAMEKO 2008).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A03.03		i
H	J02.03.02		i
H	A03.01		i
M	A10		i
H	B02.04		i
M	A02		i
M	F03.01		i
L	K01.04		i
H	B01		i
H	E01.04		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A04.02		i
H	A03.02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0

	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z red. 2009. Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny dotyczący gatunków chronionych Dyrektywą Ptasią. GIOŚ. Warszawa.2. Dombrowski A. Kot H., Kasprzykowski Z., Kot C. 1998. Mazowsze. W: Krogulec J. (red.). Ptaki łąk i mokradeł Polski Stan populacji, zagrożenia i perspektywy ochrony. Fundacja IUCN Polska, Warszawa: 195-225.3. Guziak R., Jakubiec Z. (red.) 2006. Bocian biały Ciconia ciconia (L.) w Polsce w roku 2004. Wyniki VI Międzynarodowego Spisu Bociana Białego. PTPP „pro Natura”, Wrocław.4. Hołdyński C., Krupa M. 2009. Obszary Natura 2000 w woj. warmińsko-mazurskim. Wydawnictwo Mantis. Olsztyn.5. Kasprzykowski Z. 1993. Za późno dla cietrzewi, za późno dla Omulwi. Ptaki 2: 10-11.6. Kasprzykowski Z. 1997. Wymieranie cietrzewia (Tetrao tetrix) na Równinie Kurpiowskiej. Kulon 2: 63-65.7. Kasprzykowski Z., Goławski A. 2000. Awifauna doliny środkowej i dolnej Omulwi. Kulon 5: 45-59.8. Kasprzykowski Z. 2001. Walory ornitologiczne doliny środkowej Omulwi. W: Kot H., Dombrowski A. (red.) Strategia ochrony fauny na Nizinie Mazowieckiej: 139-144. Mazowieckie Towarzystwo Ochrony Fauny, Siedlce.9. Kasprzykowski Z. Szymkiewicz M. 2002. Znaczenie terasy zalewowej doliny Omulwi i Płdownicy dla awifauny lęgowej, zagrożenia i postulaty ochronne. Drozd. Zeszyty Przynr. 1: 15-21. Muzeum Przynr. W Drozdowie. Łomża.10. Kasprzykowski Z. 2004. Doliny Omulwi i Płdownicy. W: Sidło P. O., Błaszczkowska B., Chylarecki P. (red.) Ostoje ptaków o randze europejskiej w Polsce. OTOP. Warszawa.11. KRAMEKO Sp. z o.o. 2008. Inwentaryzacja populacji gatunków ptaków dla których został wyznaczony Obszar Natura 2000 PLB140005 Doliny Omulwi i Płdownicy.12. Kuczyński L., Chylarecki P. 2012. Atlas pospolitych ptaków lęgowych Polski. Rozmieszczenie, wybiórczość siwdliskowa, trendy. GIOŚ, Warszawa.13. Sikora A, Chylarecki P., Kuczyński L., Neubauer G., Chodkiewicz T., Woźniak B. 2012. Monitoring ptaków w tym monitoring obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Opracowanie końcowej wersji raportu dla KE z wdrażania Dyrektywy Ptasiej w zakresie monitoringu. OTOP., Marki.14. Tomiałojć L., Stawarczyk T. 2003. Awifauna Polski. Rozmieszczenie, liczebność i zmiany. PTPP „Pro Natura”. Wrocław.15. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. red. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce. OTOP. 16. Wyniki liczeń gniazd bociana białego z 2003 roku wykonywane w ramach oceny liczebności gatunku na terenie pow. ostrołęckiego.17. Wyniki liczeń gniazd bociana białego z 2004 roku wykonywane podczas Ogólnopolskiej Akcji Liczenia Gniazd Bociana Białego.18. Wyniki liczeń gniazd bociana białego z 2012 roku wykonywane w ramach monitoringu bociana białego na Mazowszu.19. Polska Kartoteka Przyrodnicza (kartoteka-przyrodnicza.pl)

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	rdos.warszawa@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐ Tak

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB140005

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)